

ZÁKLADNÁ ŠKOLA, Školská 389, Sačurov

miniKvapka

č. 3 – 2019/2020

Mesačník sačurovských žiakov vydávaný v treťom roku rozvoja čitateľskej gramotnosti

Takto sme začali školský rok 2019/2020...

V rámci branného cvičenia jednotlivé triedy postupne od školy po uliciach obce Sačurov zberali skúsenosti zachraňujúce človeku život pri rôznych situáciách, a my sme zároveň odpovedali, ako by sme reagovali v nich. Nakoniec na miestnom futbalovom ihrisku sme sa dozvedeli hodnotenie tried a zahrli sa.

Druhý náhradný program bola výletná loď Bohémia. Plavili sme sa po Domaši a popritom sme počúvali hlas, ktorý nám rozprával o vodnej nádrži (samozrejme aj učiteľov sme počúvali). No niektorí počuli, ako im drkocú zuby. ☺

Príjemnú cestu do Trebišova nám veštila návšteva v Múzeu. Boli tam unikáty, stroje, ktoré sú jediné na svete, a kaštieľ panovníkov, ktorí boli príbuznými aj nášho pána učiteľa Mgr. Matúša Urbana.

Vo Vranove už nič nechýba. Chýbal tam krytý zimný štadión, no nakoniec pred niekoľkými rokmi sa postavil. My sme sa ho vybrali otestovať, pokorčulovať, a kto to nevedel i naučiť. Učitelia nás v tom nenechali samých a viete, že aj oni spadli na zadok? ☺

Tajný život maznáčikov 2. Toto bol program kina Mladosť. Vybrala sa celá škola, aj keď bol menší problém s cestujúcimi, nakoniec sa všetko vyriešilo. Ticho sme pozerali film (skoro ticho). Po skončení filmu nás v škole aj doma čakal chutný obedík. Mňam.

Do Tatier sme cestovali skoro dve hodiny. To nám ale nebránilo v túre z parkoviska na Štrbskom plese k Popradskému plesu. Upršané počasie sme nechali doma a tam nás ohrievalo horské slniečko. Rodičia nás už netrpezlivo čakali aj s večerou, ktorej sa nedalo odolať.

Matej Dobranský, 7. A

ZAPIKÁN

Tento rok sme zo školy išli pod Zapikán. Mali sme sa stretnúť hore na veľkej priehrade. Keď sme na všetkých počkali a všetci prišli, mohli sme sa vybrať na cestu. V rokline sme už museli ísť po jednom dole schodmi.

Keď sme sa všetci vystriedali

a pofotili, vrátili sme sa naspäť. Sadli sme si pod altánok, založili oheň, opiekli dobroty, a keď sme sa najedli, mohli sme ísť pomaličky späť.

Na kocni už čakal autobus na žiakov z iných dedín - Dlhé Klčovo, Kamenná Poruba a Sačurov. Ale žiaci z Davidova museli ísť peši.

Chiara Hricová, 7. A

TECHNICKÉ MÚZEUM V KOŠICIACH

V septembri sme boli s celou triedou na exkurzii v Technickom múzeu v Košiciach.

Keď sme prišli, tak som hneď vytušil, že sa mi tam zapáči. Sprievodkyňa nás pekne privítala a sprevádzala nás celou prehliadkou. Bola to prechádzka čarom. Videli sme rôzne technológie, ktoré ľudia využívali v minulosti až po dnes. Najviac ma zaujali telefóny. Bola tam aj telefónna búdka, telefónne aparáty a dokonca aj moderné tlačidlové mobily. V inej miestnosti boli fotoaparáty. A boli naozaj veľké a asi aj ťažké. To však nebolo všetko. Videli sme prvé hry, piškvorky, ale aj zvláštny hypnotický kruh, z ktorého sa mi krútila hlava. Pri odchode sme zbadali model lietadla a auta.

Výlet sa všetkým veľmi páčil, určite sa tam ešte vrátim.

Richard Prokop, 7. A

SCHOOL KIDS RACE

8. októbra v utorok sa uskutočnila jedna z obľúbených aktivít v našej škole a tou je School Kids Race. Keďže máme rady šport, rozhodli sme sa, že sa zúčastníme aj tejto tohtoročnej akcie.

Vytvorili sme tím: Vanessa, Bianka a Chiara. Keďže sme sa už takejto akcie zúčastnili, vedeli sme, čo nás čaká, a preto sme podľahli stresu, že nezabehneme. A keď povedali naše priezviská, vošiel do nás ešte väčší stres ako na začiatku. Báli sme sa, či zvláame pripravené prekážky. Nakoniec, keď sme prišli na štart a rozbehli sa, všetok stres opadol.

Behali sme cez rôzne prekážky, preskakovali gumy, švédske debny a mnoho ďalších. Nakoniec sme to dali. Keď sme dobehli, bol to super pocit. Boli sme však veľmi vyčerpané, preto sme hneď išli doplniť tekutiny.

Najskôr sme si mysleli, že sa neumiestnime na žiadnom mieste, no skončili sme tretie.

Bol to deň plný zábavy, smiechu a adrenalínu. Ďakujeme učiteľom, že nám pripravili taký super program.

Už sa tešíme na budúci rok!

Vanessa Dudášová, Bianka Dzurovčinová, 7. A

ŠKOLA V ÍRSKU

Viac ako 11 rokov som žila s mojou rodinou v Írskej republike. V auguste tohto roku sme sa natrvalo presťahovali na Slovensko. Pre mňa to bola veľká zmena, lebo som tu poznala málo ľudí. Bolo mi smutno za mojimi kamarátmi a spolužiačkami. Mala som spolužiačky z Lotyšska, z Poľska, z Nigérie, z Pakistanu.

Čo sa týka školy, veľký rozdiel je v začiatku vyučovania v Írsku a na Slovensku. V Írsku sme začínali vyučovanie o 9:20, na Slovensku sa začína oveľa skôr. V 2. triede sa dievčatá a chlapci rozdelia - chlapci odchádzajú do chlapčenskej školy. Všetky vyučovacie predmety učí jeden učiteľ. Ďalším rozdielom medzi Slovenskom a Írskom je, že v Írsku sme chodili do školy v uniformách, dokonca každá škola mala iný druh uniformy. Aspoň som nemala problémy s tým, čo si každý deň oblečiem do školy.

Veľkým problémom pre mňa na Slovensku je, že máme veľa predmetov, ktoré sme v Írsku nemali, napr. fyzika, informatika, nemecký jazyk, technika, občianska náuka a biológia. V Írsku som sa s rodičmi aj s bratom rozprávala po slovensky, ale aj tak slovenský jazyk a hlavne gramatika mi robí veľký problém, ktorý dúfam, po určitej dobe prekonám.

Timea Rusnáková, 7. A

RYBÁRSTVO

Doma v pivnici v kúte stála dlhé roky ockova udica. Stále som okolo nej prešiel bez povšimnutia. Napokon mi to nedalo. Raz som si povedal: „Ja budem rybár!“ A odvtedy som sa začal učiť chytat' ryby.

Prvý rok som sa len vzdelával čítaním časopisov a pozeraním dokumentárnych filmov. Keď som bol ako-tak v obraze, začal som chodiť na

ryby. Niekoľko prvých rybačiek bolo neúspešných. Avšak potom prišli prvé úlovky, trpezlivosť prináša ruže a mne kapry. Moje úlovky boli pekné kilokapry, ktoré nám chodili na Vianoce. Ale doteraz bol môj najväčší 17-kilový kapor. Rybárstvo ma stále baví a tohto roku som začal chodiť na rybársky krúžok do Vranova nad Topľou.

Moja rodina mi s rybárstvom veľmi pomáha. Hlavne dedo, ktorý so mnou chodí na ryby. Ohotne nasadne do auta a ideme spolu na ryby. Verím, že ma čaká ešte veľa krásnych úlovkov a zážitkov.

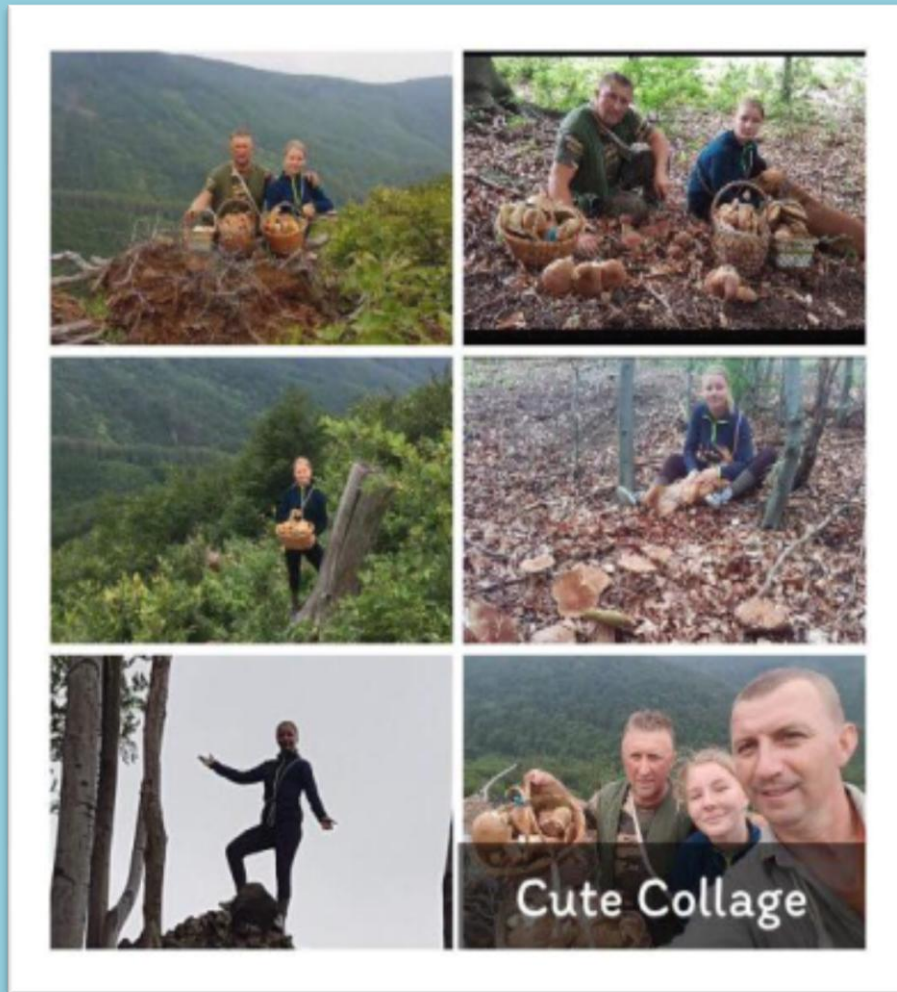

Vlastimil Barkovci, 7. A

POĽOVNÍCTVO

Najradšej chodím do lesa s mojím ockom, s mojím strýkom a psíkom Sany.

Na

poľovníctve ma baví pozorovanie prírody a pozorovanie živočíchov. Vždy keď idem do lesa s mojím ockom, tak uvidím minimálne 12 srniek, no jeleňa som zatiaľ na živo nevidela. Ale divé svine som už videla minimálne 2 či 3.

Rada chodím do lesa aj na hríby. Najradšej zbieram kozáky a všelijaké ostatné hríby.

Chiara Hricová, 7. A

FS LIPOVEC

Navštevujem folklórny súbor Lipovec od 10 rokov. Každý pondelok a piatok sa stretávame na skúškach. Zo súboru chodíme aj na vystúpenia, boli sme aj v zahraničí v Bulharsku. Mám z neho pekné spomienky. Na festivale boli aj iné súbory, každý večer sme tancovali pre obecenstvo, bolo to fajn. Cesta autobusom bola veľmi dlhá, ale stálo to zato.

Nicolas Berta, 7. A

Je to súbor, kde trávim svoj voľný čas. Chodím tam preto, aby som sa niečo nové naučila, ale aj preto, že ma to zaujalo. Všetci si tam rozumieme a navzájom si pomáhame. Učia nás teta s ujom, tvoria manželský pár. Síce sú starší, ale majú veľa energie. Učia nás tancovať malú karičku, spievanú karičku zo Zemplína a ešte ďalšie zaujímavé tance. Robím to preto, aby som mala pohyb a vytrvalosť, a aby som svojím tancom potešila druhých. Našla som si tam kamarátov a kamarátky.

Lenka Kebová, 7. A

Do Lipovca som začala chodiť spolu s Lenkou. Chodím tam už 2 mesiace 2-krát do týždňa. Navštevujem ho preto, lebo ma baví tancovanie a spoznávam tam veľa nových kamarátov, zároveň sa hýbem a učím nové kroky a tance zo Zemplína a Šariša. Zatiaľ som iba začiatovníčka, ale stále sa zlepšujem a posúvam. Budeme sa zúčastňovať aj viacero folklórnych vystúpení.

Kristína Popad'áková, 7. A

FUTBAL

Keď mi bolo deväť rokov, začal som hrať futbal. Priviedol ma k tomu pán učiteľ Mgr. Ľubo Hric. Opýtal sa ma, či nechcem hrať futbal. Samozrejme som odpovedal pozitívne a onedlho som hral futbal v tíme CFT ACADEMY. Chodil som na rôzne tréningy a aj turnaje a súťaže. Môj najobľúbenejší zážitok bol ten, keď som išiel na sústredenie do Bardejova. Veľmi sa mi tam páčilo. Chcel by som sa tam ešte raz vrátiť, no náš tím CFT ACADEMY sa, bohužiaľ, rozpadol. Ale nebol som smutný, lebo potom ma prijali do tímu ŠK Sačurov. Pôsobil som tam asi rok a potom som prestúpil do klubu OCFK KAMENNÁ PORUBA. Tam pôsobím doteraz. A veľmi sa mi tam páči. Dal som už trinásť gólov. Boli sme prví v prvej sezóne a budem sa snažiť vyhrať aj tú druhú. Držte nám palce!

Marek Val'ko, 7. A

žiaci 7. A, triedna učiteľka: Mgr. Mariana Ihnátová